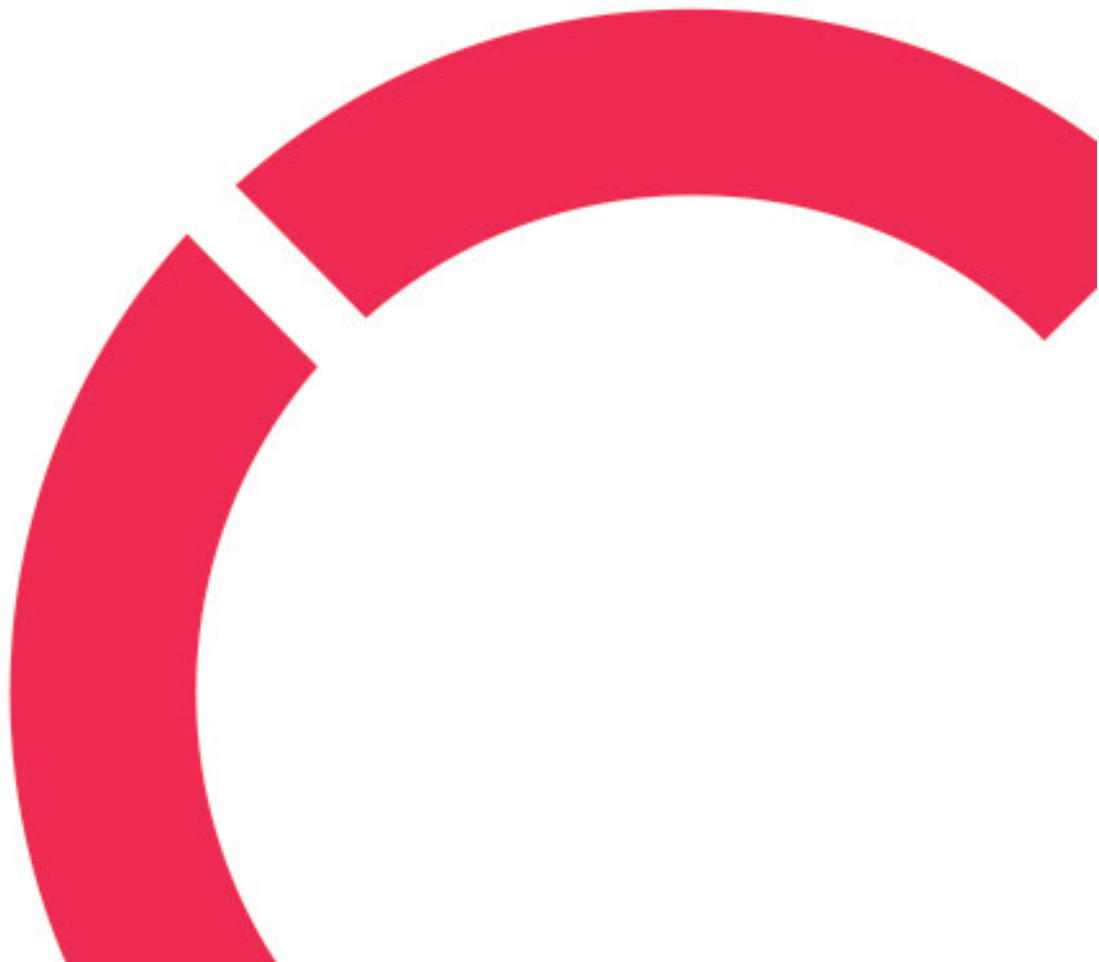

Petri Kammonen

**KITARANSOITON HARRASTAMISEN MERKITYS VANGIN KUN-
TOUTUKSESSA**

**Opinnäytetyö
CENTRIA-AMMATTIKORKEAKOULU
Musiikkipedagogi (AMK)
Joulukuu 2022**

Centria-ammattikorkeakoulu	Aika Joulukuu 2022	Tekijä/tekijät Petri Kammonen
Koulutus Musiikkipedagogi		☒ AMK ☐ YAMK
Työn nimi KITARANSOITON HARRASTAMISEN MERKITYS VANGIN KUNTOUTUKSESSA.		
Työn ohjaaja Riitta Kossi		Sivumäärä 26 + 1
<p>Tässä laadullisessa tutkimuksessa tutkittiin kitaransoiton harrastamisen vaikutuksia vangin kuntoutuksessa. Vanki on usein ison haasteen edessä vapautuessaan vankilasta ja pyrkiessään takaisin normaaliin elämään. Jotta uusi alku olisi mahdollista saavuttaa, tarvitaan sinnikkyyttä. Työssä pyrittiin saamaan selville, voiko kitaransoiton harrastaminen vankeusaikana synnyttää sinnikkyyttä. Tutkimuksessa sivutaan myös musiikin vaikutusta tunteiden säätelyyn.</p> <p>Tutkimus toteutettiin Vaasan vankilassa pidetyn kitaransoiton alkeiskurssin yhteydessä. Tutkimusmenetelmänä oli postikyselytutkimus, johon osallistui sekä kurssille osallistuneita vankeja että henkilökuntaa. Kyselyyn vastattiin anonyymisti. Tutkimus pitää sisällään myös tutkijan omaa pohdintaa sekä kokemusta aiheesta.</p> <p>Tämän tutkimuksen perusteella voidaan päätellä kitaransoiton harrastamisella olevan myönteisiä vaikutuksia vangin kuntoutuksessa. Vangit kokivat kitaransoiton auttavan tunnetyöskentelyssä sekä uskoivat sen lisäävän sinnikkyyttä. Vaikka otanta on pieni sekä tutkimukseen osallistuneiden vankien lukumäärän että käytetyn ajan osalta, ovat tulokset kuitenkin rohkaisevia.</p>		
Asiasanat Kitaransoitto, sinnikkyys, tunteiden säätely, vankila		

ABSTRACT

Centria University of Applied Sciences	Date December 2022	Author Petri Kammonen
Degree programme Bachelor of Culture and Arts, Music Pedagogue		
Name of thesis THE IMPORTANCE OF GUITAR PLAYING IN PRISONER REHABILITATION.		
Centria supervisor Riitta Kossi	Pages 26 + 1	
<p>This qualitative study investigated the effects of guitar playing on prisoner rehabilitation. Prisoners are often faced with a major challenge when they are released from prison and attempt to return to a normal life. To make a fresh start as possible, perseverance is needed. The aim of this study was to find out whether playing the guitar while in prison can create perseverance. The study also examines the impact of music on emotional regulation.</p> <p>The study was conducted in the context of a beginners' course in guitar playing in Vaasa prison. The research method was a postal questionnaire survey involving both the prisoners and the staff who took part in the course. The questionnaire was answered anonymously. The study also includes the researcher's own reflections and experiences on the subject.</p> <p>Based on this study, it can be concluded that practising guitar playing has positive effects on prisoner rehabilitation. The prisoners felt that playing the guitar helped them to work with their emotions and they believed that it increased their resilience. Although the sample size is small, both in terms of the number of prisoners who participated in the study and the time spent, the results are encouraging.</p>		

<p>Key words Emotion regulation, guitar playing, perseverance, prison</p>
--

TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
SISÄLLYS

1 JOHDANTO	1
2 TUTKIMUKSEN TARKOITUS JA TEHTÄVÄ	2
2.1 Oma taustani	2
2.2 Aiempaa tutkimusta	3
2.3 Tutkimusmenetelmät	4
3 SINNIKKYYS	6
3.1 Musiikin vaikutus tunteiden säätelyyn	10
4 TUTKIMUKSEN TAUSTA	12
4.1 Tutkimuksen toteutus	14
4.2 Vaasan vankila	15
4.3 Kysymykset vangeille sekä vastauksien analysointi	15
4.4 Kysymykset henkilökunnalle sekä vastauksien analysointi	21
5 POHDINTA	24
LÄHTEET	26
LIITTEET	

1 JOHDANTO

Vuosia sitten sydämeeni syttyi haave musiikin opettamisesta. Tämä haave alkoi muuttumaan lähemmäksi todellisuutta, kun pääsin vuonna 2016 opiskelemaan musiikkipedagogiksi Centria- ammattikorkeakouluun Kokkolaan. Miettiessäni millaista musiikinopettajuutta tavoittelen ja missä näkisin itseni opettamassa, on mieleeni noussut ajatus sillan rakentamisesta. Tarkoitan sillan rakentamisella työskentelemistä sellaisessa ympäristössä, missä musiikin avulla voisi tuoda ihmisten elämään muutakin kuin ”vain” soittotaitoa. Musiikki saisi toimia työvälineenä kuntouttavassa sekä tavoittavassa sosiaalisessa työssä, ja myös tulkkina erilaisten ihmisten välillä. Sanotaanhan musiikista, että se on universaali kieli.

Kun vuonna 2020 sain tilaisuuden kitaransoiton alkeiskurssin pitämiseen Vaasan vankilassa, niin pian syntyi ajatus tehdä opinnäytetyöni tämän aihepiirin ympäriltä. Useiden tutkimusten mukaan musiikilla on yhteisöllisyyttä sekä merkityksellisyyttä lisääviä vaikutuksia sekä hyviä vaikutuksia ihmisen hyvinvointiin ja mielen terveyteen. Tässä oli hyvä tilaisuus päästä tutkimaan asiaa ruohonjuuritasolla. Minkälaisia vaikutuksia kerran viikossa kokoontuvalla kitararyhmällä voisi olla vangin arkeen vankilassa? Voisiko uuden soittoharrastuksen mahdollisesti synnyttämä into vaikuttaa positiivisesti muuhunkin elämään vankilassa? Voisiko se tuoda positiivisia vaikutuksia ajatellen vankila-ajan jälkeistä elämää? Reflektoin työssä myös omia kokemuksiani liittyen kitarakurssin järjestämiseen ja toteuttamiseen vankilassa.

2 TUTKIMUKSEN TARKOITUS JA TEHTÄVÄ

Tämän laadullisen tutkimuksen tarkoituksena on tutkia kitaransoiton hyötyjä vankilassa tapahtuvassa ryhmäopetuksessa. Voiko kitaransoiton harrastamisella olla positiivinen vaikutus vangin arkeen ja voiko kitaransoitto edistää vangin kuntoutumista? Opinnäytetyössä tutkitaan myös, miten kitaransoiton ryhmätoimintaan osallistuminen vaikuttaa näissä ryhmätilanteissa ja muuna aikana vankilassa. Tutkielmassa lähestytään asiaa sinnikkyuden näkökulmasta. Tarkoituksena on tutkia, miten kitaransoiton harjoittelu voi olla tukemassa sinnikkyuden syntymistä. Mitä hyötyjä sinnikkyuden syntymisestä voisi olla vangin arjessa vankilassa ja voisiko sillä olla mahdollisesti kauaskantoisempiakin positiivisia vaikutuksia? Myös musiikin vaikutusta tunteiden säätelyyn tutkitaan. Opinnäytetyössä selvitetään myös, miten vankilan henkilökunta kokee tämänkaltaisen musiikkitoiminnan vaikuttavan vankilan ilmapiiriin ja voiko musiikkitoiminnan hyödyt vankilan osastolla huomata työntekijän näkökulmasta katsottuna. Tämä tutkimus voi olla hyödyllinen, kun mietitään musiikkitoiminnan vaikutuksia ja kannattavuutta vankilassa.

2.1 Oma taustani

Koska tutkimustyöni aihepiiri koskee kitaransoiton aloittamisen ja harrastamisen hyötyjä vankilassa, katson aiheelliseksi avata tässä osassa omaa historiaani ja prosessiani kitaransoittoon liittyen. Aloitetuani kitaransoiton alkeisryhmän opettamisen Vaasan vankilassa, ja vaihdettaessa ensimmäisiä kuulumisia oli tavallaan helppo rohkaista vankeja siihen, että vankila on ihan hyvä paikka aloittaa kitaransoitto. Myös itselläni on päihdetaustaa ja vankilassakin tuli joskus käytyä. Vankilassa oikeastaan kitaransoiton harrastukseni lähti ensimmäistä kertaa kunnolla käyntiin. Olin aiemmin kokeillut soittaa kitaraa sen verran, että osasin soittaa joitain sointuja ja joidenkin kappaleiden alkua.

Ollessani vankilassa oli siellä joitain vankeja, jotka soittivat kitaraa. Erään heistä kanssa olin samassa sellissä. Aloin miettiä, että osaisipa soittaa niin, että voisi laulaa ja kompata itseään. Minulla oli mielessä eräs kappale, johon tämä vanki sitten opetti minulle soinnut. Siitä se sitten lähti. Pikkuhiljaa opin komppaamaan itseäni ja opettelin joitakin kappaleita.

Nyt kun jälkeinpäin muistelen noita aikoja sellissä kitaran kanssa, niin en tiedä, onko itselläni koskaan ollut sen jälkeen yhtä palavaa halua harjoitella kuin tuolloin. Oli mahtavaa huomata, että oppii, ja silloin sain jo tehtyä joitain ensimmäisiä omia kappaleitanikin. Vaikka sitten kävi niin, että kun vapauttuani päihteet taas veivät miehen mennessään, eikä niin paljon tullut soitettua, niin kitara kuitenkin jäi matkaan aina näihin päiviin asti. Kun viimein raitistuin uskoontuloni myötä vuonna 2008, niin kitaransoitto ja laulaminen tuli taas rakkaaksi.

Uskon, että kitaransoitto ja harjoittelu on osaltaan auttanut itseäni eheytyksen prosessissa ihan jo pelkästään hyvän harrastuksen muodossa, mutta myös tunteiden käsittelyn ja itseilmaisun keinona. Kun se lopulta johti jopa musiikin opiskeluun ihan ammattimielessä, niin kyllä itse ainakin liputan sen puolesta, että olisi hyvä, jos vankiloissa olisi vangeilla hyvät mahdollisuudet harrastaa kitaransoittoa ja kaikkea musisoimista.

2.2 Aiempaa tutkimusta

Vankilassa tapahtuvaa musiikin harrastusta on aiemmin tutkittu Marko Ahon toimesta vuonna 1998 valmistuneessa tutkielmassa ”Musiikkia kaltereiden takaa” joka oli jatkoa Ahon tutkimukselle ”Vangin laulu”. Tässä oli aloitteen tekijöinä Sibelius-Akatemian kansanmusiikkiosasto, Vankeinhoidon koulutuskeskus sekä Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. Tavoitteena oli tutkia, miten musiikkiharrastus ilmenee vankiloissa sekä sen historiaa. Teoreettisena lähtökohtana oli musiikin terapeuttiset vaikutukset. (Aho 1998, 7.)

Esa-Pekka Kanniainen on vuonna 2013 valmistuneessa opinnäytetyössään ”Turun vankilan musiikki-toiminta” tutkinut myös näitä terapeuttisia vaikutuksia. Kanniainen tarkastelee tutkielmassaan asiaa oman virkansa näkökulmasta. Kanniainen on työskennellyt Turun vankilan musiikinohjaajana ja kertoo tutkielmassaan tästä työn toimenkuvasta sekä musiikkityön terapeuttisesta ulottuvuudesta. (Kanniainen. 2013, 5.)

Mari Renvall on lähestynyt vankilassa tapahtuvaa musiikkitoimintaa hengellisen musiikin näkökulmasta vuonna 2019 valmistuneessa opinnäytetyössään ”Hengellisen musiikin merkitys vankeusai- kana”. Renvall on työskennellyt Vaasan vankilassa kanttorina ja tehnyt tutkielmansa haastattelemalla

vankien kokemuksia hengellisestä musiikista ja sen vaikutuksista vankilan Jumalanpalveluksissa. (Renvall. 2019, 3.)

2.3 Tutkimusmenetelmät

Tämä opinnäytetyö on tehty käyttäen tutkimusmenetelmänä laadullista eli kvalitatiivista tutkimusmenetelmää. Se sopii tähän työhön, koska tarkoituksena on ollut kerätä tietoa ihmisen kokemuksesta tutkittavaan asiaan. Laadullisessa tutkimuksessa valitaan tutkimuskohde tarkoituksenmukaisesti, ei satunnaisotoksella. Se on myös joustava menetelmä, jossa voi muuttaa tutkimussuunnitelmaa tilanteen vaatimalla tavalla. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2004, 155.)

Opinnäytetyö sivuaa myös fenomenologista tutkimusmenetelmää. Fenomenologisessa tutkimuksessa pyritään siihen, että tutkittavaa kohdetta lähestyttäisiin ilman ennalta määrättyjä olettamuksia. Fenomenologiassa korostuu sekä tutkittavan, että tutkijan omat kokemukset tutkittavasta asiasta. (Koppa 2015.)

Aineiston keruuseen on tässä työssä käytetty postikyselyä. Postikyselyssä tutkittavalle ryhmälle lähetetään lomake, joka täytetään itsenäisesti ja lähetetään takaisin (Hirsjärvi ym. 2004, 185). Postikysely valikoitui menetelmäksi tähän työhön siksi, että verkkokysely olisi ollut ehkä hieman hankalampi toteuttaa, koska vankien mahdollisuudet käyttää tietokonetta ovat rajatut. Myös haastattelututkimusta harkittiin, mutta tämä olisi saattanut osoittautua vaikeaksi toteuttaa koko tutkittavan ryhmän osalta. Kysely on toteutettu avoimilla kysymyksillä. Avoimet kysymykset antavat vastaajalle mahdollisuuden ilmaista itseään vapaasti ilman tiukasti rajattuja vastausvaihtoehtoja sekä mahdollistaa motivaatioon liittyvien seikkojen tunnistamisen. (Hirsjärvi ym. 2004, 190.)

Aineistoa analysoidessa on käytetty ymmärtämiseen perustuvaa analyysia, jossa aineistosta pyritään löytämään yhteneväisyyksiä ja näitä pyritään selittämään sekä tekemään perusteltuja johtopäätöksiä (Hiltunen).

Kyselytutkimukseen liittyy seuraavanlaisia seikkoja, jotka tulisi ottaa huomioon arvioitaessa tutkimuksen luotettavuutta. Ei voida olla täysin varmoja siitä, kuinka motivoituneesti, rehellisesti ja huolellisesti tutkittavat ovat pyrkineet vastaamaan kyselyyn. Ei voida olla myöskään täysin varmoja, että jokainen kysymys on ymmärretty oikein. Myös vastaamattomuutta joihinkin kysymyksiin tai kohtiin saattaa ilmetä. (Hirsjärvi ym. 2004, 184.)

3 SINNIKKYYS

Mistä sinnikkyys koostuu? Angela Duckworth kuvaa kirjassaan *Grit* (2016) sinnikkyuden koostuvan intohimosta sekä periksiantamattomuudesta. Intohimo on motivaation synnyttäjä ja ylläpitävä voima, kun taas periksiantamattomuus liittyy pitkäjänteisyyteen ja pitkän matkan tavoitteiden saavuttamiseen. Sinnikkyydestä käytetäänkin maraton-vertausta eli sinnikkyyttä kysytään ennemminkin maratonin juoksemisessa kuin pitkän matkan spurtissa.

Duckworth oli huomannut opettaessaan matematiikkaa seitsemäsluokkalaisille, että ÄO ei ole ainoa asia, joka selittää erot oppilaiden oppimisessa. Tästä kiinnostuneena hän jatkoi opiskelemaan psykologiaa. Tutkittuaan sekä aikuis- että lapsiryhmiä erilaisissa haastavissa tilanteissa, mm. West Pointin sotilasakatemiassa sekä Spelling Bee-oikeinkirjoituskilpailussa, hän totesi, että oli yksi erottava tekijä niiden välillä, jotka jatkoivat, ja niiden, jotka keskeyttivät. Se ei ollut ulkonäkö, sosiaalinen älykkyys, terveys tai ÄO vaan sinnikkyys.

Sinnikkyydestä tai suomalaisemmin sisusta puhuttaessa saattaa monelle tulla ensimmäisenä mieleen Lasse Virénin kuuluisa 10 000 kilometrin juoksu Münchenissa vuonna 1972. Tässä kilpailussa Virén kaatuu kesken kilpailun, ja peli näyttää varmasti monen katsojan silmään jo menetetyltä. Mutta niin vain mies sitkeästi kampeaa sieltä itsensä ylös, jatkaa juoksemista entistä hurjempana ja voittaa lopulta koko kilpailun. Tämä suoritus kuvaa mielestäni hyvin sitä, mitä sinnikkyys tai sisu voi olla. Tuossa kaatumisen hetkellä olisi voinut hyvin luovuttaakin. Todeta vain, että kisa on menetetty ja jäädä maahan harmistuneena pyörittämään päätään. Nimenomaan tuo kaatuminen on hyvin olennainen osa puhuttaessa sisun ilmentymisestä. Sillä ilman kaatumista ei ole ylös nousemistakaan.

Kun puhutaan vankilasta ja kaatumisesta, niin hyvin voidaan ajatella vankilaan joutumista yhdenlaisena kaatumisena, kaatumisena elämässä. Usein vankilaan joutumista edeltää myös monia muita kaatumisia elämässä, kuten syrjäytymistä, päihteitä jne. Sen lisäksi, että tällaisesta kierteestä nousemiseen tarvitaan paljon tukea, apua, ymmärtämistä ja uusia mahdollisuuksia, tarvitaan varmasti myös sinnikkyyttä. Sinnikkyuden on sanottu pitävän sisällään muun muassa seuraavia asioita: tavoitteiden asettamista, päättäväisyyttä toiminnassa, toipumiskykyä vastoinkäymisten jälkeen sekä toiveikkuutta, joka auttaa uusien mahdollisuuksien ja reittien löytämisessä. Sinnikkyys ilmenee myös intohimona ja sitkeytenä, jotka auttavat saavuttamaan itselle asetettuja tärkeitä tavoitteita. Koska matkalla tavoitteiden saavuttamiseen tulee väistämättä epäonnistumisia, kaatumisia ja koetuksia, tarvitaan toiveikkuutta sekä

toipumiskykyä. Toipumiskyky on ominaisuus, joka auttaa nousemaan vastoinkäymisten jälkeen, niin että matka voi jatkua. Toipumiskyky auttaa myös sietämään epävarmuutta (Vuorinen. 2107).

Varsinkin toiveikkuus ja toipumiskyky nousee tästä sinnikkyuden sisällään pitämien asioiden listasta ensimmäisenä mieleen, kun mietitään vangin kuntoutumista. Vangit kohtaavat monenlaisia haasteita yrittäessään takaisin normaalielämään. Ensinnäkin tarvitaan toiveikkuutta, toipumiskykyä ja voimavaroja aloittaa toipuminen ja nouseminen usein vuosia kestäneestä päihdekierteestä ja rikollisesta elämäntavasta. Vangeille muodostuu usein myös rikollis- ja päihdemaailmaan kietoutunut identiteetti, josta kasvaminen uusiin terveempiin elämänarvoihin ja terveempään identiteettiin ottaa usein aikaa. Tämän lisäksi voi tulla käytännön haasteita asunnon, työpaikan tai koulupaikan saamisessa, luottotiedot ovat usein menneet, sekä mahdollisessa päihdekuntoutumisessa voi tulla ”retkahduksia”. Arkiset asiat, kuten laskujen maksaminen tai virastoissa asiointi voi tuottaa vaikeuksia. Voi olla monenlaisia pelkoja sekä vaikeuksia ihmis- ja perhesuhteissa. Jos vanki haluaa aloittaa ”uuden elämän”, tarkoittaa se monesti käytännössä sitä, että pitäisi pystyä löytämään kokonaan uusi sosiaalinen ympäristö missä aloittaa alusta. Tämä voi tarkoittaa kokonaan uuteen kaupunkiin muuttamista. Jos jää tutulle paikkakunnalle, niin pitää koittaa pysyä erossa ”vanhoista kuvioista”. Tässä kaikessa tarvitaan toiveikkuutta ja toipumiskykyä ja varsinkin kykyä sietää epävarmuutta, koska monet asiat eivät välttämättä suju heti toivotulla tavalla. Jotta vapautuminen menisi mahdollisimman hyvin, on tärkeää, että jo vankilassaolon aikana tehdään vapautumisen ajan suunnitelmia, ja olisi hyvä, että vangilla olisi olemassa hyvä ja terve verkosto siviiliin jo, ennen kuin portit takana sulkeutuvat. Tämän mahdollistamiseksi vankilat toimivat yhteistyössä eri kuntien sosiaaliviranomaisten sekä useiden järjestöjen kanssa.

Kun mietimme, mitä hyötyä kitaransoitosta voisi olla sinnikkyuden syntymiselle, niin pitäisi ensiksi kysyä, voiko sinnikkyyttä ylipäänsä oppia. Onko sinnikkyys vain synnynnäinen ominaisuus? Ovatko toiset vain luontaisesti sinnikkäämpiä kuin toiset? Duckworth (2016, 82) kuvaa kirjassaan tutkimusten osoittaneen, että sinnikkyys on osin luontaisista ominaisuuksista koostuvaa ja osin kokemuksen synnyttämää. Sinnikkyyttä pystyy siis oppimaan ja sitä voi harjoitella. Duckworth esittää neljä asiaa, mitä sinnikkyuden syntymiseen ja oppimiseen tarvitaan. Näitä ovat: *mielenkiinto, harjoittelu, tarkoitus* sekä *toivo*. (Duckworth 2016, 91.)

Mielenkiinto voi syttyä johonkin asiaan, ja mielenkiintoa voi seurata intohimo. Duckworth mainitsee kirjassaan erään yhdistävän tekijän, joka on tullut esille useissa urallaan menestyneiden ihmisten haastatteluissa. Nämä ihmiset kertovat usein rakastavansa sitä, mitä tekevät, ja kokevat olevansa onnek-

kaita, kun saavat tehdä sitä, mitä tekevät. (Duckworth 2016, 96.) Tämä mielenkiinto ja intohimo mahdollistaa sen, että asiaan jaksaa paneutua sinnikkyydellä. Jos joku käy esimerkiksi kitaratunneilla puhtaasti vanhempiansa toiveesta ilman omaa kiinnostusta ja toinen omasta halustaan oppia soittamaan, niin siinä on eroa. Kyllähän sillä, joka on omasta halustaan tunneilla, on paremmat edellytykset pystyä harjoittelemaan keskittyneesti ja sinnikkäästi. Mielenkiintoa ja myös rohkeutta tarvitaan jo usein siinä vaiheessa, kun on kiinnostusta kitaransoiton aloittamiseen, sillä ensiksi tarvitaan uskallusta kokeilla. Tässä vaiheessa voi joutua jo sammuttelemaan ensimmäisiä epäilyksen ääniä, jotka sanovat ”ei minusta ole” tai muuta negatiivista. Jos antaa mahdollisuuden itselleen, voi olla, että mielenkiinto vaihtuu intohimoksi, kun alkaa päästä eteenpäin.

Harjoittelu on seurausta intohimosta ja halusta oppia ja päästä eteenpäin. Olen itse kokenut musiikin harrastamisessa, kuinka nämä kaksi ruokkivat toinen toistaan. Kun harjoittelee ja pääsee eteenpäin, niin se kasvattaa intohimoa asiaa kohtaan ja antaa taas motivaatioita harjoitteluun. Olen huomannut sen toimivan myös toisin päin. Kun on ollut sellaisia aikoja, jolloin harjoittelu ei ole maistunut, niin tästä seuraa myös intohimon vähenemistä asiaa kohtaan. Toisin sanoen motivaation heikkenemistä. Harjoittelu tietysti pitää myös sisällään monenlaisia asioita ja tapoja, miten harjoitella mitään asiaa. Ja aina ei ole niin, että se, joka harjoittelee eniten, kehittyy eniten. Tärkeämpää kuin harjoitteluun uhratut tunnit, on harjoitusten laatu eli miten ja mitä harjoittelee. Tässä on tietysti iso osuus hyvällä ohjauksella sekä myös sillä, että ihmisten henkilökohtaisissa ominaisuuksissa on eroja. Se tapa harjoitella, joka sopii toiselle, ei välttämättä sovi toiselle. Duckworth (2016, 120) mainitsee kirjassaan keskustelustaan erään professorin kanssa. Keskustelu liittyi Duckworthin juoksuharrastukseen. Tämä keskustelu paljasti hänelle, miksi hän ei kehity kuten huippu-urheilijat, vaikka ajallisesti hän oli käyttänyt siihen tuhansia tunteja. Tuossa keskustelussa käy ilmi, että vaikka hän oli uhrannut paljon aikaa juoksemiseen, niin häneltä oli puuttunut yksityiskohtaiset tavoitteet ja hänen tavoitteensa olivat ympäröiväisiä. Eli mitä yksityiskohtaisemmat tavoitteet harjoitteluun liittyy, sen parempi. (Duckworth 2016, 120–121.)

Tarkoitus on myös sellainen seikka, jota ilman on vaikea olla kahta edellistäkään. Jos ei ole mitään tarkoitusta harjoitella, niin vaikea on jaksaa harjoitella tai olla intohimoinen. (Duckworth 2016, 91.) Tarkoitus antaa merkityksen kaikelle. Joku voi kokea, että tekemisellä on tarkoitusta, kun saa palvella esimerkiksi poliisina tai lääkärinä. Näissä ammateissa saa varmasti kokea sitä, että voi olla ihmisille suuresti avuksi. Tämä tuo ammattiin tarkoituksen, joka auttaa kestäämään kaikkea painetta ja muuta haastetta, mitä työhön liittyy. Kitaransoitosta puhuttaessa ensimmäinen ajatus tarkoitukseksi voi olla oppia

soittamaan. Tarkoitus voi olla soittamiselle sekä, että ”soittaminen on kivaa”. Voi olla tarkoitus tuottaa iloa toisille tai jotain muuta. Tarkoitukseen liittyy läheisesti myös tavoitteet. Tavoitteina voi olla pitkän ja lyhyen matkan tavoitteita. Lyhyen matkan tavoite voisi olla opetella soittamaan joku soitin. Pidemmän matkan tavoite voisi olla oppia joku kappale tai useampi kappale. Pidemmän matkan tavoitteita voisi myös olla esimerkiksi päästä musiikin ammattiopintoihin tai levyttämään tai työskentelemään jossain tietyssä ympäristössä ym.

Toivo pitää näitä kaikkia edellä mainittuja yllä (Duckworth 2016, 92). Toivoa tarvitaan, että jaksaa harjoitella ja uskoa, että harjoittelu kantaa, vaikka edistyminen ei olekaan aina heti nähtävissä. Toivoa tarvitaan silloin, kun tuntuu, ettei opi. Toivoa tarvitaan intohimon pysymiseen yllä. Silloin kun tulee kysymyksiä, onko tässä mitään järkeä tai vaikuttaa siltä ettei mistään tule mitään. Toivoa tarvitaan epäonnistumisista nousemiseen. Toivoa tarvitaan tarkoituksen vahvistumiseen. Toivo pitää yllä kaikkea.

Olen usein kokenut erilaisissa elämäntilanteissa, kuinka lyö kuin päättänsä seinään ja kaatuu aina yhä uudelleen. Usein tuntuu, ettei huvittaisi enää yrittää. Olisi helpompi vain antaa periksi. Tätä on tapahtunut myös kitaransoiton ja musiikin harjoittelun saralla. Ajattelen, että juuri tämä sinnikkyys ja määrätietoisempi tekeminen on sitä, missä tahtoisin itsekin edistyä. Onneksi niin kauan kuin ei luovuta, on toivoa edistyä. Uskon, että myös kitaran soiton harjoittelu auttaa sinnikkyiden oppimisessa, kehittämisessä sekä ylläpitämisessä.

Myös tämän kyselytutkimuksen tuloksissa oli havaittavissa, että vangit kokivat kitaransoiton harjoittelulla olevan positiivisia vaikutuksia sinnikkyyteen. Oli kokemusta siitä, että harjoittelu auttaa pitkäjänteisyyden ja kärsivällisyyden syntymiseen. Myös siihen, että ei hermostu, kun joku asia ei heti suju. Nämä kaikki liittyvät sinnikkyyteen, ja tällaiset kokemukset ovat hienoa pientä edistymistä sinnikkyiden saralla. Sinnikkyydestä puhuttaessa on myös syytä muistaa jokaisen lähtökohdat ja yksilölliset erot. Jollekin voi olla sinnikkyiden osoitusta se, että harjoittelee ja juoksee maratonin tai valloittaa jonkun vuoren huipun. Jollekin hyvin masentuneelle se voi olla, että jaksaa nousta sängystä ylös ja käydä pesulla. Ihmisten eri elämäntilanteet ja voimavarat vaikuttavat suuresti siihen, miten sinnikkyys ilmenee.

3.1 Musiikin vaikutus tunteiden säätelyyn

Musiikin vaikutuksesta tunteisiin on nykyään olemassa paljon tutkimustietoa. Ilman näitä lukuisia tutkimuksiakin voitaisiin kai todeta, että jokainen, joka on musiikkia kuunnellut, tietää musiikin herättävän tunteita. Varmasti tästä syystä musiikkia juuri kuunnellaankin. Musiikilla voidaan saavuttaa tunteita ja sitä voidaan käyttää tunteiden ja mielialojen säätelyyn. (Eerola & Saarikallio 2010, 259.)

Tutkimusten mukaan musiikin antamat tunnekokemukset aktivoivat samoja aivojen osia kuin muut vahvaa mielihyvää aiheuttavat kokemukset tai kokeilut, kuten esimerkiksi huumeet (Eerola & Saarikallio 2010, 262). Tätä on mielenkiintoista pohtia vankilatyön ja päihdehoidon näkökulmasta. Voisiko musiikki tai soittaminen jollain tavalla vaikuttaa aivoihin niin, ettei päihderiippuvaisen tarvitsisi turvautua päihteisiin? Voisiko musiikki olla korviketta päihteille? Voiko toisaalta olla mahdollista, että musiikki laukaisisi sellaisen tilan päihderiippuvaiselle, että päihteitä alkaa tehdä mieli? Kun ihminen kuulee jonkin kappaleen, jonka on kuullut menneisyydessä jossain merkityksellisessä elämäntilanteessa tai mieleen jääneessä vaiheessa, niin tällä kappaleella on voima ikään kuin viedä ihminen siihen tilanteeseen muistojen tasolla. (Ukkola-Vuoti 2017, 218.) Jos jokin kappale tai musiikki on toiminut vauhdittajana jossain päihdeidenkäyttötilanteessa, voisiko olla parempi, ettei kuuntele sitä musiikkia, jos päihdekuntoutuminen on vielä herkässä vaiheessa? Toisaalta kappale, joka on lohduttanut menneisyydessä tai antanut voimaa, voi varmasti olla hyvä ja rohkaiseva vaikutuksiltaan nykytilanteessakin. Tämä on mielenkiintoista siltäkin kannalta, kun miettii, mitä kappaleita valitsee harjoiteltavaksi vankilassa tapahtuvassa musiikkitoiminnassa. Eli olisiko hyvä olla etukäteen tiedossa joitain sellaisia kappaleita, jolla voisi olla voimaannuttavia vaikutuksia? Voisiko toisaalta välttää sellaisia kappaleita, joissa piilee riskejä sille, että päihteitä alkaa tehdä mieli?

Kanniainen kertoo omassa opinnäytetyössään mielenkiintoisesta kohtaamisesta erään vangin kanssa Turun vankilassa. (Kanniainen 2013, 8–9.) Kanniainen kertoo, kuinka tämä vanki oli ollut musiikkiterapiatunnilla masentunut eikä saanut sanotuksi, mistä tämä johtui. Kanniainen oli ohjannut miehen soittamaan rumpuja ja lopulta pyytänyt tätä lyömään rumpuja niin, että tämä kuvittelisi sen henkilön kasvot rumpukalvoon, joka häntä ärsytti. Mies oli lopulta päätenyt hakkaamaan rumpuja oikein kunnolla ja kokenut tässä hetkessä suurta apua ja helpotusta tilanteeseensa. Tämä hieman rajultakin kuulostava kertomus on mielestäni hyvä esimerkki siitä, miten musiikki ja musisoiminen voivat vaikuttaa tunteisiimme ja tuoda helpotusta oloon vähän erikoisimmillakin tavoilla.

Myös tässä opinnäytetyössäni tehdyssä kyselyssä nousi joissain vastauksissa esille musiikin merkitys tunteiden säätelyssä. Kitaransoiton harjoittelusta koettiin olevan apua tunteiden säätelyyn sekä sen antavan motivaatiota tunnetyöskentelyyn. Myös itse olen kokenut kitaransoiton ja musiikin tärkeänä välineenä tunteiden käsittelyssä ja ilmaisemisessa. Kitaralla on voinut soittaa ulos iloja ja suruja. Olen kokenut monesti varsinkin bändisoitossa, miten soittaminen saattaa helpottaa ahdistuneisuutta tai alakuloa jo ihan yhden kappaleen aikana. Varsinkin jos kappale on itselle tärkeä ja kappaleen sanoma ”kollahtaa”, niin se voi todella nostaa mielialaa.

4 TUTKIMUKSEN TAUSTA

Tässä osassa kerron tarkemmin, miten päädyin tekemään tutkimuksen tästä aiheesta. Kerron myös omista kokemuksistani tämän kitarakurssin opettajana sekä pohdin, mitä opin tästä.

Siitä asti, kun tulevaisuus musiikinopettajana alkoi kiinnostaa minua, on mielessäni ollut haave. Haave siitä, että voisi käyttää musiikinopettajuutta ihmisten auttamiseen ja rohkaisemiseen esimerkiksi vankiloissa. Vuonna 2019 olimme Vaasan vankilassa vierailijoina pitämässä kirkkotilaisuutta vangeille. Tuossa yhteydessä mainitsin vankilan työntekijälle kiinnostuksestani musiikin opettamisesta vankiloissa. Tästä syntyi hedelmällinen keskustelu, ja 2020 alkuvuodesta aloitin Vaasan vankilassa kitaransoiton alkeiskurssin.

Kävi kuitenkin niin, että covid-19-pandemiasta johtuen jouduimme lopettamaan kurssin kahden opetuskerran jälkeen. Taukoa kesti 2021 loppuvuoteen asti, jolloin aloitin uuden ryhmän kanssa. Ennen kurssin aloitusta sain tietää, että tulen opettamaan Majakka-osaston vankeja. Tämän osaston vangit ovat sitoutuneet päihitteettömyyteen. Sovimme, että kurssi tulee olemaan kerran viikossa tapahtuva 1,5 tunnin kokonaisuus. Opetuskertoja tulisi yhteensä kahdeksan. Vangit saisivat vankilan toimesta akustiset kitarat käyttöönsä. Näillä kitaroilla he saisivat harjoitella myös selleissä ollessaan. Opetustilanteet järjestettäisiin suurelta osin vankilan kirkkotilassa, joka sopisi tarkoitukseen hyvin.

Opetuksellisenä tavoitteena oli käydä läpi muutamia sointuja, komppaamista ja soittaa joitakin kappaaleita. Alkuun lähdettäisiin liikkeelle soittoasunnoista ja virittämisestä ja muista aivan perusteista. En ollut aiemmin opettanut kitararyhmää, vaan minulla oli kokemusta ainoastaan yksilöopettamisesta. Ryhmän koko vaihteli kurssin aikana. Aluksi oli kuusi oppilasta. Kolme oppilasta lähti kurssin aikana pois, mutta tilalle tuli uusia. Kolme oppilasta pysyi mukana koko kurssin alusta loppuun saakka.

Yksi asia, mitä puntaroin kurssin aikana, oli, mihin tahtiin tulisi edetä. Ryhmässä useimmiten on niin, että joku oppii jonkun asian nopeammin kuin toinen ja lähtötasoissa voi olla eroja. Tässäkin ryhmässä joku oli hieman jo soittanut kitaraa ja toiset olivat aivan alussa. Tästä johtuen toivoin pääseväni eteenpäin niiden kanssa, jotka etenevät nopeammin, mutta niin, etteivät hitaammat putoaisi kelkasta. Tähän liittyen kävin läpi ajatuksia siitä, missä tasapainossa tulisi olla opetuksen tavoitteellisuuden ja toisaalta kuntouttavan ulottuvuuden. Tästä myös keskusteltiin vankilassa toimineen yhdyshenkilöni kanssa. It-

selläni oli vähän paineita, koska oli kyseessä verrattain lyhyt kurssi ja olisi mukavaa, että ehtisin opettaa oppilaille soittamisen perusteita. Siitä olisi hyvä jatkaa itsekseen eteenpäin kurssin päätyttyä. Tässä kohtaa huomasin, että lähdin ehkä vähän kiirehtimään. Seurasi hieman levottomuutta, ja päädyin siihen, etten ajattele, montako kertaa on jäljellä ja mitä pitäisi oppia. Asioita katsottaisiin rauhassa niin, että jokainen tulee kohdatuksi ja pysyy mukana. Tämä oli mielestäni hyvä ratkaisu.

Asiat, mitä kurssilla ehdimme käydä läpi, olivat lähellä sitä, mitä olin suunnitellut. Ehdimme käydä joitakin sointuja läpi. Oli hieman melodiasoiton harjoittelua. Ehdimme katsoa muutaman tavan komppata. Puhuimme vähän tahtilajeista ja ehdimme soittaa muutamaa kappaletta. Mielestäni tässä suhteessa tavoitteet täyttyivät. Oli mukavia opetuksellisia hetkiä. Tällainen hetki oli, kun yhden vangin kanssa soitimme erästä kappaletta niin, että hän sai soittaa kappaleen soolo-osuuden ja itse komppasin. Siinä oli ihan soittamisen meininki. Uskoisin, että siitä jäi hyvä onnistumisen kokemus tuolle vangille ja se oli myös mukava yhteishetki koko ryhmän kanssa. Oli myös mukava nähdä, kun eräs vanki huomasi itsekin yllättyneensä iloisesti huomattuaan, että oppii soittamaan.

Kun mietitään kurssin muuta antia, niin tämä oli mielestäni onnistunut kokonaisuus. Mielestäni meillä löytyi hyvä yhteys ryhmän kanssa. Oli helppo olla oma itsensä ja uskoisin, että vangitkin kokivat tilanteen sellaisena. Tuntien keskellä meillä oli usein pieni kahvitauko, jonka aikana tuli juteltua kaikenlaista. Nekin hetket varmasti veivät ryhmädynamiikkaa eteenpäin. Pieniä rutiineja muodostui kuin vahingossa. Yksi sellainen oli, kun ensimmäisellä tunnilla kerroin tekeväni omia lauluja. Vähän ennen ensimmäisen tunnin loppua eräs vanki sitten ehdotti, että "soita joku oma biisi". Minä soitin, ja tästä tuli hauska tapa, joka toistui joka tunnin loppupuolella. Aina joku sanoi, että nyt on oman biisin aika. Näistä lauluistakin syntyi sitten sellaista hyvää pientä keskustelua. Koska kurssin viimeinen tunti oli päivää ennen jouluaattoa, niin silloin oli pieni joulujuhlakin, joka oli mukava päätös tälle kurssille.

Mitä opin tästä tulevaisuuden varalle? Ainakin sen, että kiirettä ei saisi olla eikä kannattaisi pitää. On hyvä mennä rauhassa eteenpäin, oppimisen tavoitteet enemmän taka-alalla ja kuntouttava ote edellä. Vaikka ajattelen toisaalta niinkin, että asioiden oppiminen itsessäänkin tekee hyvää. Jos vanki tulee kitarakurssille haluten oppia soittamaan, on hyvä, että siellä opetellaan ihan oikeasti soittamaan. En siis ajattele vangin olevan tässä suhteessa erilaisempi kuin kukaan muukaan ihminen, vaikka tietynlainen erityisryhmä onkin kyseessä. Samalla otteella mennään eteenpäin kuin minkä tahansa ryhmän kanssa, mutta enempi kuntouttava ote edellä.

Yhteenvetona tästä kitarakurssista ja kokemuksesta voisin sanoa ajatuksieni vahvistuneen siitä, että tällaisen musiikin harrastustoiminnan kautta on mahdollista saada vankeihin sellainen kontakti, jossa voi olla mahdollista vahvistaa sitä hyvää maaperää, mistä kasvaa muutoshalua. Uskon, että tällainen toiminta voi olla rohkaisuksi elämässä eteenpäin pyrkimiselle varsinkin, jos olisi mahdollista pitää tällaista toimintaa yllä yhtäjaksoisesti. Näin ajan kanssa pääsisi syntymään yhteyttä ja luottamusta.

4.1 Tutkimuksen toteutus

Tutkimus toteutettiin Vaasan vankilassa ja sitä varten haettiin tutkimuslupa Rikosseuraamuslaitokselta. Tutkimusaineisto kerättiin 4.11.–23.12.2021 pitämäni kitaransoiton alkeiskurssin pohjalta. Kurssikonaisuus käsitti kahdeksan kertaa, ja tunnit olivat 1,5 tunnin mittaisia. Tähän kurssikonaisuuteen liittyen lähetettiin kurssille osallistuneille vangeille kyselylomake sekä pyydettiin oma suostumus. (LIITE 1.) Kysely lähetettiin paperisena versiona kirjekuoressa vankilan työntekijälle, joka myös palautti ne kirjekuoressa. Tutkimuksessa päädyttiin paperisiin versioihin verkkokyselyn sijaan siksi, että vankilassa vankien tietokoneen käyttömahdollisuudet ovat rajatut. Näin heillä on luultavammin ollut paremmat mahdollisuudet vastata rauhassa ajan kanssa. Kyselyyn vastattiin täysin anonyymisti. Lisäksi henkilökunnalle lähetettiin vielä erikseen oma kyselylomake paperisena versiona kirjekuoressa. Vastauksista tehtiin ymmärtämiseen ja päätelmiin perustuva analyysi.

Kurssin alkaessa ryhmän koko oli kuusi vankia. Tämä ryhmä eli niin, että kesken kurssin joitakin lähti ja joitakin tuli tilalle. Syitä lähtöön saattoi olla esimerkiksi osaston vaihto. Vangeista kolme pysyi mukana kurssin alusta loppuun asti. Ryhmän lopullinen koko oli kuusi vankia. Tähän kyselyyn ei tavoiteltu enää ryhmästä kesken kurssin lähteneitä, vaan kyselyn ovat saaneet vain ne vangit, jotka olivat kurssin päättyessä mukana. Koska kurssin päättymisen ja kyselyn saapumisen välillä meni aikaa noin kaksi kuukautta, on myös joku kurssin lopulla mukana olleista saattanut tällä välillä siirtyä muualle tai vapautua ja näin ollut tavoittamattomissa. Otanta on nyt sellainen, että kuudesta lähettämästäni kyselystä neljään on vastattu. Olen jättänyt siis kaksi tyhjäksi jäänyttä kyselylomaketta huomioimatta. Myöskään neljässä jäljelle jääneessä lomakkeessa kaikki eivät ole vastanneet kaikkiin kohtiin.

Koska kysely oli täysin anonyymi, niin olen nimennyt vastaajat nimillä: vastaaja A, vastaaja B, vastaaja C ja vastaaja D. Kysymykset ovat avoimia eli kaikkiin kysymyksiin on saanut vastata omin sanoin. Kyselylomaketta tehdessä pyrittiin myös ajattelemaan sitä, että kysymyksiä ei olisi liikaa. Näin

kysymyksiin jaksettaisiin vastata paremmin. Kysymyksiä lomakkeeseen kertyi kolmetoista. Käyn näitä vastauksia läpi luvussa 4.2.

Henkilökunnalle tehdystä kyselystä sain kaksi vastattua lomaketta. Tämäkin kysely toteutettiin anonyymisti. Vastajaat ovat työntekijöitä osastolta, joka osallistui kurssille. Käytän vastaajista nimiä vastaaja 1 ja vastaaja 2. Henkilökunnan kyselylomakkeessa oli seitsemän kysymystä. Käyn näitä vastauksia läpi luvussa 4.3.

4.2 Vaasan vankila

Vaasan vankila löytyy Vaasan keskustasta aivan meren rannalta, Rantakadulta Vaskiluodon sillan eteläpuolelta. Vaasan vankilalla on pitkät perinteet ja keskeinen asema kaupungin historiassa.

Vaasan vankila on kaksiosainen kokonaisuus, johon kuuluu 58-paikkainen suljettu osasto sekä 12-paikkainen avo-osasto. Vankilassa tuomioitaan suorittaa sekä miehiä että naisia, mutta avopuolelta löytyy vain miehiä. Vaasan vankilassa tuomioitaan suorittavat ovat pääosin Pohjanmaan ja Etelä-Pohjanmaan kunnista kotoisin. Vankeja vankilassa oli keskimäärin 76 vuonna 2018. Henkilökuntaa Vaasan vankilassa on n.60 henkilöä. Vaasan vankilassa tehdään suunnitelmallista rangaistusaikaista työskentelyä vankien kanssa. Vaasan vankilassa järjestetään vangeille kone- ja tuotantotekniikan opintoja vankilan metallipajalla. Vankilassaolon aikana on mahdollista opiskella peruskoulun, lukion ja ammattikorkeakoulun opintoja etäopintoina. Vangit voivat työskennellä maalaamossa, pakkaamossa sekä laitoksen ylläpidon tehtävissä. Erilaisia kursseja ja toimintaohjelmia on tarjolla, kuten esimerkiksi suuttumuksen hallinta. Vaasan vankilassa päihdetyötä tehdään yksilötyönä sekä 6-paikkaisella yhteisohoidollisella Majakka-osastolla. Myös parisuhde ja perhetyö on huomioitu. (Rikosseuraamuslaitos 2022.)

4.3 Kysymykset vangeille sekä vastauksien analysointi

1. Miten koit kitaransoiton harjoittelun ryhmässä?

Vastaja A: *Se oli kivaa.*

Vastaja B: *Helpompi heittäytyä ja oppia, varsinkin kun porukka tuns ennestään.*

Vastaja C: *Yllättävän mukavaa. Tapaan hieman ahdistua ryhmissä, mutta en niin paljon tässä ryhmässä.*

Vastaja D: *Hyvää terapiaa ja ryhmässä harjoittelu sujui hyvin.*

Tässä kysymyksessä kaikki vastaajat ovat kokeneet ryhmässä mukana olon positiivisena asiana. Vastaja A on kokenut, että on ollut kivaa, vastaja B on hyvänä sen, että tutussa ryhmässä on helpompi heittäytyä ja vastaja D on kokenut ryhmän myös terapeuttisena. Vastaja C:n vastaukseen olisi ollut kiva esittää jatkokysymys, miksi juuri tässä ryhmässä ei ahdistusta ole esiintynyt niin paljon kuin toisinaan. Vaikuttikohan esimerkiksi vastaja B:nkin esiintuoma tuttu ryhmä vai aihe vai mikä? Mutta mielestäni näistä voi sen johtopäätöksen tehdä, että pieniä terapeutisia vaikutuksia tällaisessa ryhmässä oleminen sai vastaajissa aikaan.

2. Mitä hyötyä siitä on ollut? (Esim. hauskuus, oppiminen, ilo, innostuminen)

Vastaja A: tyhjä

Vastaja B: *Innostuminen. Tottakai hauskuus. Pystyi epäonnistumaan "leikin varjolla".*

Vastaja C: *Olen oppinut 2 kappaletta ja innostuin soittamaan myös sellissä.*

Vastaja D: *Oli mukava oppia kitaransoiton alkeita.*

Tässä kysymyksessä kolme oli vastannut ja kokenut ryhmässä mukana olemisesta olleen jotain hyötyä. Yksi oli tyhjä. Vastaja A on jättänyt kysymyksen tyhjäksi. Vastaja B on kokenut hauskuutta ja innostumista sekä sitä, että pystyi epäonnistumaan "leikin varjolla" tässä ympäristössä. B totesi myös edellisessä kysymyksessä, että on ollut helppo heittäytyä, niin tämä mielestäni tukee myös sitä. Vastaja C on oppinut 2 kappaletta ja innostunut soittamaan myös sellissä. Vastaja D:stä on ollut mukava oppia kitaransoiton alkeita. Näissä vastauksissa ainakin selkeästi C:n kohdalla ryhmässä oleminen on vaikuttanut myös vankilassaoloaikaan ryhmän ulkopuolella ja siirtynyt selliin asti kitaransoiton harjoittelun muodossa.

3. Mitä taitoja opit kitarakurssilla liittyen kitaraan? (Esim. sointuja, kappaleita tai jotain muuta mitä?)

Vastaja A: *Muutaman soinnun.*

Vastaja B: *Soinnut kaikki mitä läpi käytiin. Helpot kappaleet.*

Vastaja C: *Sointuja ja kappaleita.*

Vastaja D: *Uusia kappaleita ja sointuja. Opin nauttimaan soittamisesta.*

Tässä kysymyksessä jokainen vastaaja kokee oppineensa jotakin kurssilla. Vastaaja A muutaman soinnun, vastaajat B ja C sointuja ja kappaleita, ja vastaaja D myös sointuja ja kappaleita ja lisäksi nauttimaan soittamisesta.

4. Opitko kurssilla jotain muuta? (esim. ryhmässä työskentelyä tai jotain muuta mitä?)

Vastaaja A: Tyhjä

Vastaaja B: *Kyllä, ryhmässä työskentelyä ja pitkäjänteisyyttä.*

Vastaaja C: Tyhjä

Vastaaja D: Tyhjä

Tässä kysymyksessä ei ole tullut kuin yksi vastaus. Vastaaja B koki oppineensa työskentelyä ryhmässä ja pitkäjänteisyyttä. En tiedä, olisinko voinut muotoilla tämän kysymyksen jotenkin toisin, mutta tähän ei ehkä ollut helppo vastata.

5. Millaisia vahvuuksia olet löytänyt itsestäsi kurssin/soittoharjoittelun kautta?

Vastaaja A: Tyhjä

Vastaaja B: *Pitkäjänteisyys. Musiikilla/soitolla helpompi käsitellä asioita/tunteita.*

Vastaaja C: *Kärsivällisyyttä sekä oppimiskykyä.*

Vastaaja D: *Ei kitaransoitto ole niin vaikeaa mitä luulin.*

Tässä kysymyksessä vastaaja A on jättänyt vastaamatta, mutta loput ovat kokeneet löytäneensä itseltään vahvuuksia kurssin tai soittoharjoittelun kautta. Vastaaja B on kokenut löytäneensä pitkäjänteisyyttä sekä sitä, että musiikki ja soitto auttavat tunteiden käsittelyssä. Vastaaja C on löytänyt kärsivällisyyttä sekä oppimiskykyä, ja vastaaja D on tehnyt huomion, ettei kitaransoitto ole niin vaikeaa, kuin mitä oli luullut. Näistä vastauksista voisi päätellä siihen suuntaan, että kitaransoiton harjoittelu voi auttaa nostamaan esiin kärsivällisyyttä, pitkäjänteisyyttä sekä auttaa huomaamaan, että osaa. Myös terapeutista vaikutusta nostettiin esiin siinä, kuinka musiikki auttaa kanavoimaan tunteita. Ei yhtään vähäpätöisiä asioita, vaikka puhuttaisiin kenestä, mutta kun puhutaan vangeista, niin varsinkin kärsivällisyys ja pitkäjänteisyys voivat olla asioita, mitkä eivät ole itsestään selvyyksiä. Samoin tunteiden säätely ja keino purkaa niitä ovat todella tärkeitä, koska monesti muut keinot vankilaan joutuvilla ihmisillä ovat päihteet. Myöskin se, että huomaa kyvyn oppia, on tärkeää. Vangeilla saattaa olla monesti paljon epäonnistumisia ja monella ei ole esimerkiksi koulut menneet parhaalla mahdollisella tavalla. Kun huomaa, että osaa ja oppii, se voi vahvistaa tervettä itseluottamusta muillakin elämän aloilla.

6. Miten voit hyödyntää vahvuuksiasi vankilassaolon aikana?

Vastaaaja A: Tyhjä

Vastaaaja B: *Tunteen säätely. Ei luovuttaisi niin helposti.*

Vastaaaja C: *Aion opiskella metallialaa.*

Vastaaaja D: *Harjoittelemalla itsenäisesti lisää.*

Tässä kysymyksessä Vastaaaja A ei ole vastannut kysymykseen. Vastaaaja B nostaa esiin jälleen tunteen säätelyn niin kuin edellisessäkin kysymyksessä sekä sen, että ei luovuttaisi niin, helposti. Eli voitaisiin puhua sinnikkyudesta. Vastaaaja C kertoo aikovansa opiskella metallialaa vankilassa, ja vastaaaja D kertoo, että voi harjoitella soittamista itsenäisesti lisää. Kun vastaaaja C vastasi edelliseen kysymykseen 6, että on löytänyt kärsivällisyyttä ja oppimiskykyä, niin metallialan opiskelu on ainakin hyvin konkreettinen asia, mihin kärsivällisyyttä ja oppimiskykyä voi soveltaa.

7. Mitä näistä vahvuuksista voit soveltaa jatkossa ja siviilissä?

Vastaaaja A: Tyhjä.

Vastaaaja B: *Yllä mainitut.*

Vastaaaja C: *Molempia.*

Vastaaaja D: *Voin harjoitella lisää siviilissä ja soittaa kappaleita muille ihmisille.*

Tähän jatkokysymykseen on vastaaaja A jättänyt vastaamatta ja vastaaaja B on vastannut samoin, kun edelliseen kysymykseen. Vastaaaja C toteaa, että molempia eli kärsivällisyyttä ja oppimiskykyä voi soveltaa jatkossa ja siviilissä. Vastaaaja D vastaa, että voisi harjoitella lisää siviilissä ja soittaa muillekin ihmisille. Tämä kysymys ei sinänsä antanut ehkä kauheasti lisäinformaatiota. Esimerkiksi vastauksina annettuja kärsivällisyyttä ja pitkäjänteisyyttä voi soveltaa varmasti aivan samoin vankilassa tai siviilissä, jos on tarkoitus mennä elämässä eteenpäin. Ehkä kysymyksen muotoilukin olisi voinut olla muodossa "mihin voit hyödyntää näitä vahvuuksia siviilissä".

8. Oletko jatkanut kitaransoiton harjoittelua kurssin jälkeen?

Vastaaaja A: *En ole.*

Vastaaaja B: *Vähäsen.*

Vastaaaja C: *Olen hieman.*

Vastaaaja D: *Jonkin verran.*

Tässä kysymyksessä vain vastaaja A toteaa, ettei ole jatkanut harjoittelua kurssin jälkeen ja vastaajat B, C ja D ovat kukin jatkaneet harjoittelua jonkin verran. Eli voidaan todeta, että ainakin orastavaa kiinnostusta tuntuisi olevan soittoharrastuksen jatkumiselle.

9. Aiotko jatkaa kitaransoiton harjoittelua joskus myöhemmin? (Esim. siviilissä)

Vastaaja A: *En.*

Vastaaja B: *Luultavasti.*

Vastaaja C: *Kyllä.*

Vastaaja D: *En.*

Tässä vastaaja A ja D toteavat, etteivät aio jatkaa harjoittelua siviilissä ja vastaaja B aikoo jatkaa luultavasti ja C aikoo jatkaa. Tässä kohtaa tietysti aina toivoisi, että kaikki aikovat jatkaa, mutta jos kaksi neljästäkin jatkaisi, niin hyvähän se olisi. Vastaaja D myös vastasi toisaalta aiemmissä kysymyksissä, että voisi harjoitella lisää siviilissä ja soittaa muillekin. Tästä herää kysymys, onko voinut tulla jokin ajatuskatko kysymyksessä tai sitten vain mieli muuttua, jos vastauskaavaketta on täytetty useamman päivän aikana.

10. Onko kitaransoiton harjoittelu herättänyt sinussa motivaatiota, haaveita tai tavoitteita?

Vastaaja A: *Ei.*

Vastaaja B: *Motivaatiota tunnetyöskentelyyn musiikin kautta. Tavoitteita oppinut "pilkkomaan" ettei kaikkea heti vaan pieni osa kerrallaan.*

Vastaaja C: *Ehkä tavoitteita.*

Vastaaja D: *Hieman motivaatio parantunut.*

Tähän kysymykseen vastaaja A on vastannut, ettei motivaatiota, haaveita tai tavoitteita ole herännyt kitaransoiton harjoittelun myötä. Vastaaja B on vastannut mielenkiintoisesti, että on oppinut "pilkkomaan". Tämä on mielestäni erittäin tärkeä taito osata elämän kaikilla osa-alueilla ja myös kitaransoiton harjoittelussa. Se, että kaikki pitäisi osata heti tai ettei osaa pilkkoa asioita pienempiin kokonaisuuksiin, voi tulla kitaransoitossa ja muilla elämän alueilla monenlaisiksi kompastuskiveksi. Vastaaja B kokee myös, että on saanut musiikin kautta motivaatiota tunnetyöskentelyyn. Vastaaja C:lle on muodostunut ehkä tavoitteita ja vastaaja D kokee, että motivaatio on hieman parantunut. Nämäkin vastaukset vahvistavat, että ainakin pientä orastavaa innostumista ja motivaation syntymistä on havaittavissa.

11. Mitä ajattelet sinnikkyydestä? Miten määrittelisit käsitteen? Mitä hyötyä siitä on? Voitko oppia sinnikkyyttä kitaransoiton kautta?

Vastaaaja A: Tyhjä

Vastaaaja B: *Sinnikkyys, mielen tila, jota tarvitaan vankilassa ja varsinkin päihdetyössä. Hyöty on, ettei luovuta heti epäonnistuttua vaan jatkaa vaikka sitten erheen kautta. Kitaran soitto juurikin sitä opettaa.*

Vastaaaja C: *Sinnikkyys syntyy syvästä halusta. Kyllä sitä voi oppia.*

Vastaaaja D: *Sinnikkyys on sitä, ettei luovuta. Sinnikkyyttä voi oppia kitaransoiton kautta.*

Näissä vastauksissa on mielestäni hyviä kuvauksia siitä, mitä vastaajat kokevat sinnikkyuden olevan. Vastaaaja B tuo esiin, kuinka sinnikkyyttä tarvitaan vankilassa ja päihdetyössä sekä nostaa esille toipumiskyvyn merkitystä siinä, ettei tarvitse luovuttaa, vaikka epäonnistuu. Hän kokee myös, että kitaransoitto opettaa sitä kykyä. Vastaaaja C nostaa esiin halun merkityksen sinnikkyuden syntymisessä ja uskoo myös, että kitaransoiton kautta on mahdollisuus oppia sinnikkyyttä. Vastaaaja D toteaa myös sinnikkyuden olevan sitä, ettei luovuta, ja kokee, että sitä voi oppia kitaransoiton kautta.

12. Pitäisikö kitaransoiton kurseja järjestää vankiloissa? (Jos, niin kerro miksi se on tärkeää?)

Vastaaaja A: Tyhjä

Vastaaaja B: *Pitäisi. Opettaa tunteen käsittelyssä. opettaa sietämään epäonnistumisia*

Vastaaaja C: *Pitäisi, sillä kaikenlainen oppiminen on tärkeää.*

Vastaaaja D: *Kyllä. Kitaransoitto on nautinnollista ja mukavaa.*

Näissä vankien vastauksissa tulee kyllä selvästi esille, että vangit kokevat tällaisten kitarakurssien järjestämisen vankiloissa hyvänä asiana. Vastauksissa nousee esille kitaransoiton vaikutukset tunteiden säätelyyn, kaikenlaisen oppimisen merkitys sekä kitaransoiton nautinnollisuus ja mukavuus.

13. Mitä vielä haluaisit kertoa?

Vastaaaja A: Tyhjä

Vastaaaja B: *Opettaja vankilassa pitäisi olla ennakkoluuloton, koska vankilassa vanki huomaa, jos on ennakkoluuloja ja se, että vetäjä itse kokenut saman mitä useimmat vangit, auttaa myös. Juuri näin meidän opettajamme toimi. Koin ensiryhmästä lähtien yhteenkuuluvuutta ja se ennakkoluulottomuus*

paransi heti luoton. Lisäksi koin iloa siitä, että joku päässyt irti tästä kierteestä ja nyt auttamassa vangeja. Voisin jopa sanoa hyväksi esikuvaksi. Kiitos.

Vastaaaja C: *Kurssin opettaja oli erittäin mukava ja helposti lähestyttävä*

Vastaaaja D: Tyhjä

Näissä vastauksissa oli pientä palautetta kurssin opettajalle. Olen kyllä erittäin otettu ja nöyryn mielin saadessani oppilailta tällaista palautetta kurssin jälkeen. Mielestäni on ensiarvoisen tärkeää tällaisessa vankilassa tapahtuvassa työssä, että osaisi synnyttää luottamuksellisen ja hyvän ilmapiirin, jossa vangit voisivat kokea tulevansa kohdatuiksi tavallisina ihmisinä. Tämä on tietysti tärkeää missä tahansa palveluammattissa tai sosiaalisessa työssä. Mutta jos puhutaan siitä, kuinka voitaisiin auttaa näitä ihmisiä pääsemään takaisin normaaliin elämään kiinni, mielestäni tämän ennakkoluulottoman asenteen tärkeys korostuu.

4.4 Kysymykset henkilökunnalle sekä vastauksien analysointi

1. Mitä hyötyä kitaransoiton ohjatusta harjoittelusta on mielestäsi ollut toimintaan osallistuneille vangeille?

Vastaaaja 1: *Vaihtelu vangin arkeen, uusi mahdollinen harrastus, pitkäjänteisyyden harjoittelua, tuulahdus siviilielämästä, luovuuden harjoittelu, tunnetaidot ja kokemus.*

Vastaaaja 2: *On ollut jotakin tekemistä, kun on voinut kerroksilla harjoitella.*

Tässä henkilökunnalle tehdyssä kysymyksessä vastaaaja 1:n vastauksissa toistuu samoja asioita, mitä on edellä ollut vankien vastauksissa. Esimerkiksi pitkäjänteisyyden harjoittelu ja tunnetaidot. Mielenkiintoinen näkökulma on myös tämä ”tuulahdus siviilistä”. Uskoisin, että tässä tarkoitetaan sitä, kun vankilan ulkopuolinen henkilö tulee pitämään toimintaa vankilaan, niin se tuo vaihtelua. Vastaaaja 2:n vastauksessa on mainittu, että kitara on tuonut jotain tekemistä osastolle, mikä on sekin jo itsessään hyvää ja tärkeää.

2. Ovatko vangit itsenäisesti harjoitelleet soittamista joko yksin tai ryhmässä? Kitarakurssin järjestämisen aikoihin tai sen jälkeen. Voitko kertoa esimerkin?

Vastaaaja 1: *Joku on itsenäisesti harjoitellut ja jotkut pareina.*

Vastaaaja 2: *Kyllä vangit kertoivat harjoitelleensa osastolla keskenään ja myös yksin.*

Näiden vastausten perusteella vangit ovat harjoitelleet osastolla itsenäisesti sekä toistensa kanssa mikä vahvistaa niitä vastauksia mitä vangit itse antoivat eli kiinnostusta soittamiseen on selvästi ollut kurssin aikana.

3. Millaisia myönteisiä vaikutuksia (tunne/käyttäytyminen) olet havainnut vankien toiminnassa heti harjoittelun jälkeen tai myöhemmin?

Vastaaaja 1: *Mukavia sananvaihtoja koskien ryhmää. Huumoria ja kokemusten kuvaamista.*

Vastaaaja 2: *Onnistumisen tunnetta kun, on oppinut jotakin uutta.*

Näitä havaittuja myönteisiä vaikutuksia on mukava lukea. Onnistumisen tunnetta oppimisesta, huumoria ja mukavia sananvaihtoja. Tämän perusteella kitararyhmässä mukana oleminen on lisännyt yhteisöllisyyttä, mikä on hieno asia.

4. Onko osaston yleisessä ilmapiirissä ollut havaittavia positiivisia muutoksia ajanjaksona, jolloin kitaransoiton kurssi oli käynnissä? Entä sen jälkeen? Kerro millaisia.

Vastaaaja 1: *Huumorin viljely, ryhmäytyminen ja sen ylläpito.*

Vastaaaja 2: *Tuli uusi yhteinen puheen aihe, kun sai jakaa tunteita oppimisesta.*

Tässä korostuu samat koetut myönteiset vaikutukset kuin edellisessä vastauksessa. Jos tällaisella harrastustoiminnalla on mahdollisuus lisätä vankien hyvinvointia vankeuden aikana, niin uskoisin sen myös vaikuttavan positiivisesti koko vankilan ilmapiiriin ajateltaessa myös henkilökunnan jaksamista ja hyvinvointia.

5. Voiko säännölliseen harrastustoimintaan osallistuminen (tässä ohjattu kitaransoiton harjoittelu) kasvattaa vangin sitoutumista myös muilla elämän osa-alueilla? Voitko kertoa esimerkin?

Vastaaaja 1: *Sitoutumaan oppiminen voi alkaa pienestä ja musiikki voi olla hyvinkin motivoiva elementti. Sitoutuminen vankilassa johonkin pitää yllä kykyä sitoutua sitten myös siviilissä.*

Vastaaaja 2: *Kyllä mielestäni. hyvä asia mitä siviilissäkin voisi tehdä selvinpäin.*

Vastaaaja 1 tuo vastauksessaan esiin motivaation yhteyden sitoutumiseen. On vaikea olla sitoutunut mihinkään, jos mikään ei motivoi. Kitaransoiton harjoitteluun voi syntyä vahva motivaatio. Jos vankilasaolon aikana tottuu harjoitteluun ja uuden opettelemiseen harrastusten kautta, voi olla helpompaa totutella rutiineihin muillakin elämän osa-alueilla. Vastaaaja 1 tuo esiin myös hyvin tärkeän seikan siitä,

että kaikki lähtee pienestä liikkeelle. Vastaja 2 uskoo myös tällaisen harrastustoiminnan mahdollisuuksiin sitoutumisen osa-alueella. Kitaransoitto todella on tervehenkinen harrastus mitä voi tehdä selvinpäin. Tämä on hyvä huomio puhuttaessa vapautuvista vangeista, joilla on taustallaan päihderiippuvuutta. Tarvitaan monenlaisia tukitoimia, jotta olisi mahdollisimman hyvät mahdollisuudet pysyä erossa entisistä elämäntavoista. Ei saisi jäädä sellaista tyhjiötä, ettei olisi mitään sen entisen elämän tilalla. Kitaransoitto voi olla yksi tällainen hyvä asia elämässä. Se voi tuoda tekemistä ja mielenkiintoa arkeen sekä mahdollisesti uusia sosiaalisia suhteita, jos löytyy esimerkiksi soittokavereita.

6. Onko kitaransoiton ohjatun harjoittelun järjestäminen vankilassa myös jatkossa mielestäsi perusteltua? Perustelee.

Vastaja 1: *Kitara on sopiva ja luonteva instrumentti vankilaan. Tuo vankilaan musiikkiterapian elementtejä, joita voisi käyttää enemmänkin.*

Vastaja 2: *No ei siitä haittaakaan olisi. Olisi uutta tekemistä ja hyvää kärsivällisyyden harjoittelua.*

Tässä on mielestäni ihan hyviä perusteluja miksi tällaisia kitaransoiton ryhmiä olisi hyvä järjestää vankiloissa. Vastaja 1:n huomio siitä, että kitara on luonteva ja sopiva instrumentti vankilaan, on mielestäni ihan hyvin perusteltua. Kitara on kätevän kokoinen instrumentti, mitä on helppo liikutella eikä sen ääni ole aivan mahdottoman kova. Kitaralla on suhteellisen helppo päästä alkuun, ja sillä voi soittaa monenlaisia kappaleita. Jos laulaminen kiinnostaa, sillä on mahdollisuus myös säestää itseään. Vastaja 1 nostaa esiin myös kitaransoiton terapeuttiset elementit, joita hänen mielestään voisi enemmänkin käyttää. Vastaja 2 tuo esiin kärsivällisyyden harjoittelun.

7. Mitä vielä haluaisit kertoa?

Vastaja 1: *Musiikkiterapia on vankilassa lähes käyttämätön voimavara ja mahdollisuus.*

Vastaja 2: *Vangit pitivät opettajaa "hyvänä tyyppinä". Osasi opettaa hyvin.*

Tässä kohdassa vastaja 1 toteaa, että musiikkiterapia on lähes käyttämätön voimavara eli varsinaista musiikkiterapiaa tämän perusteella voisi olla enemmänkin ja uskoisin, että tämän voisi laajentaa tarkoittamaan kaikenlaista musiikkitoimintaa vankilassa. Vastaja 2 tuo esiin, että opettajan toiminta oli ollut onnistunutta vankien palautteessa, mikä on itselleni tietysti hyvin arvokas asia. On mukava kuulla onnistuneensa tärkeässä yhteyden luomisessa.

5 POHDINTA

Opinnäytetyössäni olen tutkinut musiikin ja kitaransoiton vaikutuksia vankilassa tapahtuvassa ryhmäopetuksessa. Tämä prosessi on ollut mielenkiintoinen matka monella tavalla. Tutkimustyön maailma on ollut itselle aiemmin tutkimatonta aluetta, ja tämän työn valmiiksi saattamisessa on ollut monenlaisia haasteita. Suurimmat onnistumisen kokemukseni tässä kokonaisuudessa liittyvät varmasti tutkimuksen toiminnalliseen osuuteen eli kitararyhmän opettamiseen. Koin ryhmän opettamisen ja siihen liittyvän prosessin hyvin merkitykselliseksi itselleni ja uskon, että tämä kokemus on auttanut itseäni myös jaksamaan varsinaisen tutkimuksen tekemisessä.

Tämän työn aihe on koskettanut itseäni monella eri tavalla. Tietysti se, että tutkii kitaransoiton vaikutuksia, on luontaista, kun itse soittaa kitaraa ja opettaa. Silti tässä on ollut muitakin lähellä olevia ulottuvuuksia. Ensinnäkin vankilassa tapahtuva opettaminen on ollut yksi tärkeä asia siitäkin syystä, että itsellä on sekä päihde- että vankilataustaa. On merkityksellistä, kun on päässyt pois siitä maailmasta ja saa nyt olla rohkaisemassa niitä, jotka siellä vielä ovat. Myös sinnikkyuden tutkiminen on koskettanut osin kipeästi. Olen usein kokenut monet asiat elämässäni sellaisiksi, joissa itselläni ei ole ollut mielestäni tarpeeksi sinnikkyyttä, ja tämä on surettanut joskus suurestikin. Olen kokenut sinnikkyuden puutetta myös musiikin ja kitaransoiton harjoittelussa, vaikka ne ovat rakkaita asioita, joissa tahtoisin edistyä. Sinnikkyyttä tahtoisin oppia lisää varsinkin pitkäjänteisen harjoittelun osalta. Tiedän toisaalta olevani melko ankarakin itseäni kohtaan, ja myös tämä osa-alue kaipaa varmasti huomiota ja opettelua elämässä.

Sinnikkyyttä on myös tarvittu tämän työn valmiiksi saattamisessa. Olen kokenut paikoin suurta heikkoutta tämän työn edessä ja välillä olen huomannut miettiväni, saankohan tätä koskaan valmiiksi. Varsinkin tällaisen tutkimuksen tekemiseen liittyvät tieteelliset käytännöt ovat olleet itselleni kuin myrkyä. En ole koskaan ollut hyvä tämän tyyppisissä asioissa kouluun liittyen ja olen enemmän tekemisen kautta oppija kuin kirjojen ääressä viihtyjä. Tästä syystä olen lykännyt kirjoitusosuuden aloittamista enkä oikein tiennyt, miten pääsisin alkuun. Olen myös ajatellut tämän asian varmasti suurempana, kuin mitä se lopulta oli, ja stressannut varmasti liikaa. Tästäkin voi oppia omasta itsestään ja yrittää taas ensi kerralla stressata vähän vähemmän. Olen välillä ammentanut voimaa tähän työhön siitäkin ajatuksesta, että jos tahdon olla rohkaisemassa vankilassa olevia ihmisiä esimerkiksi opiskelemaan, niin haluan näyttää, että siihen voi pystyä.

Kun summaan matkan tämän työn parissa, niin itselläni on vahvistunut ajatus siitä, että tahtoisin tulevaisuudessakin olla tällaista opetustyötä tekemässä. Omat kokemukseni tämän kitararyhmän annista olivat sellaiset, että uskon tällaisen musiikkityön vaikuttavan positiivisesti vankien arkeen vankilassa. Myös tämän kyselyn vastaukset tukevat tätä ajatusta. Tiedän tämän otannan olleen pieni niin ryhmän koon puolesta kuin ajallisestikin, mutta tulokset olivat mielestäni rohkaisevia. On hienoa, että vankiloissa on vangeilla mahdollisuus harrastaa musisoimista, ja uskoisin, että tällaiselle toiminnalle voisi olla enemmänkin tilaa. En näkisi sitä huonona, vaikka useimpiin vankiloihin saataisiin perustettua musiikkityöntekijän virkoja, kuten Turun Saramäen vankilassa. Jos tämänkaltaisella toiminnalla on mahdollisuus lisätä vankien hyvinvointia, uskoisin sillä olevan vaikutusta myös henkilökunnan ja koko yhteisön hyvinvointiin. Itseäni kiinnostaisi tällaisen kitaransoiton ryhmäopetuksen lisäksi myös mahdollisuus opettaa yhtyesoittoa vankilassa.

Kiinnostavaa olisi vielä jatkaa tutkimusta tästä aiheesta siitä näkökulmasta, miten tällainen toiminta vaikuttaa pidemmällä ajalla. Jatkotutkimuksessa voisi haastatella vankeja, jotka ovat aktiivisesti osallistuneet tällaiseen musiikkitoimintaan vankilassa ja ovat vapautuneet. Voisi tutkia, ovatko musiikin harrastamisen vaikutukset vankilassa auttaneet esimerkiksi sinnikkyiden osalta vapautumisen jälkeen. Mielenkiintoista olisi myös ottaa selvää vankilan työntekijöiden, esimerkiksi vartijoiden, mahdollisuuksista musisoida vankien kanssa. Voisiko tällainen yhteissoitto parantaa vankien luottamusta henkilökuntaan ja parantaa yhteyden laatua?

LÄHTEET

Aho, M. 1998. *Musiikkia kaltereiden takaa*. Helsinki: Tietosanoma.

Duckworth, A. 2016. *Grit. The power of passion and perseverance*. New York: Scribner, USA.

Eerola, T & Saarikallio, S. 2010. Musiikki ja tunteet. Teoksessa J. Louhivuori & S. Saarikallio (toim.) *Musiikkipsykologia*. Jyväskylä: Bookwell Oy, 259–278.

Hiltunen L. *Metodina kyselytutkimus*. Graduryhmä. Jyväskylän yliopisto. Saatavissa: [kyselytutkimus \(jyu.fi\)](https://jyu.fi/kyselytutkimus). Viitattu 3.11.2022.

Hirsjärvi, S. & Remes, P. & Sajavaara, P. 2004. *Tutki ja kirjoita* (10 painos). Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Kanniainen, E-P. 2013. *Turun vankilan musiikkitoiminta*. Turku: Turun ammattikorkeakoulu. Musiikkipedagogi, musiikkiterapeutti. Opinnäytetyö.

Saatavissa: <https://www.theseus.fi/handle/10024/104707>. Viitattu 20.11.2022.

Koppa. 2015. *Fenomenologia*. Jyväskylän yliopisto. Saatavissa: [Fenomenologia — Jyväskylän yliopiston Koppa \(jyu.fi\)](https://jyu.fi/fenomenologia). Viitattu 1.11.2022.

Renvall, M. 2019. *Hengellisen musiikin merkitys vankeusaikana*. Pietarsaari: Novia Ammattikorkeakoulu. Syventävät opinnot. Kirkkomusiikki. Opinnäytetyö.

Saatavilla: [Microsoft Word - Hengellisen musiikin merkitys vankeusaikana 12.5.2019.docx \(theseus.fi\)](https://www.theseus.fi/handle/10024/104707). Viitattu 10.5.2021.

Rikosseuraamuslaitos. 2022. Vaasan vankila. Saatavissa: [Vaasan vankila - Rikosseuraamuslaitos](https://www.rikosseuraamuslaitos.fi/vaasan-vankila). Viitattu 1.11.2022.

Ukkola-Vuoti, L. 2017. *Musikaaliset geenit. Hyvinvointia musiikista*. Helsinki: Kustantamo S&S.

Vuorinen, K. 2017. *Sinnikkyys. Luonteen vahvuudet*. Kustannus Oy Duodecim 2022.

Saatavissa: [Sinnikkyys - Terveyskirjasto](https://www.duodecim.fi/kirjasto). Viitattu 15.11.2022.

Suostumus kyselyyn

Musiikkiharrastuksen merkitys vangin kuntoutumisessa -tutkimuksen esittely ja osallistujan suostumus

Haluan kutsua sinut osallistumaan kyselyyn liittyen pitämääni kitaransoiton alkeiskurssiin Vaasan vankilassa.

Tutkimuksen tarkoitus

Musiikkiharrastuksen merkitys vangin kuntoutumisessa -tutkimuksessa selvitetään, mitä vaikutuksia musiikin harrastamisella / harrastamisen aloittamisella voi olla vangin arkeen vankilassa.

Tutkimus on laadullinen ja osa Centria-ammattikorkeakoulun musiikkipedagogiopinnoissa valmistelemaani opinnäytetyötä

Mitä Sinulta toivotaan osallistujana:

Panostasi pyydetään seuraavissa aineistonkeruuvaiheissa:

- Anonyymi kysely

Osallistumisesi tutkimukseen on täysin vapaaehtoista.

Luottamuksellisuus

Kaikki tutkimuksessa kerätty tieto käsitellään ehdottoman luottamuksellisesti. Tietojen keruu toteutetaan kyselyllä, joka tapahtuu anonyymisti.

Tietoinen suostumus

Tietoinen suostumus on yksi tutkimusetiikan perusperiaatteista. Se pohjautuu oletukseen, että tutkimus toteutetaan osallistujan tietoisella suostumuksella: osallistuja osallistuu tutkimukseen vapaaehtoisesti ja tietäen, mikä tutkimuksen tarkoitus on ja mitä panosta häneltä toivotaan osallistujana. Ennen tutkimuksen alkua osallistujia pyydetään lukemaan tutkimusesittely.

Yhteystiedot

Voit kysyä lisätietoja tutkimusprojektista tai osallistumisestasi minulta.

Tutkimuksen tekijä: Petri Kammonen

Ohjaaja: lehtori Riitta Kossi

Yhteistyöterveisin,

Petri K